

Sprawozdanie z Zebrania Plenarnego Polskiego Towarzystwa Mariologicznego (Częstochowa, 15 kwietnia 2005)

W gmachu Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Częstochowskiej w Częstochowie odbyło się 15 kwietnia 2005 roku Zebranie Plenarne Polskiego Towarzystwa Mariologicznego. Program zebrania obejmował dwa zasadnicze punkty. Pierwszy z nich dotyczył zagadnień sprawozdawczo-wyborczych, a drugi objął dyskusję panelową na temat: *Z mariologii Jana Pawła II*.

Pierwszą część zebrania rozpoczął dotychczasowy Przewodniczący Towarzystwa, ks. dr Teofil Siudy. Powitał on uczestników, wśród których był ks. biskup ordynariusz Stanisław Nowak. Podziękował on wszystkim członkom Towarzystwa za dotychczasową pracę, pogratulował osiągnięć i wyraził nadzieję, że jest to dopiero pierwszy etap na drodze jego rozwoju. W dalszej kolejności, po wyborze przewodniczącego i sekretarza Zebrania Plenarnego, sprawozdanie z pracy za lata 2002-2005 zdał Przewodniczący Towarzystwa oraz skarbnik. Pierwszy z nich wskazał, że w okresie sprawozdawczym Towarzystwo odbyło 12 spotkań. Zorganizowało 3 sympozja dogmatyczne i było współorganizatorem 3 innych. Materiały z poszczególnych sympozjów ukazały się w 8 tomach wydawniczych. Wzrosła też liczba członków zwyczajnych z 52 do 79 i członków korespondencyjnych z 20 do 23.

W sprawozdaniu komisji rewizyjnej można było usłyszeć słowa pełne uznania za wzorowe prowadzenie Towarzystwa. W dyskusji nad sprawozdaniami podkreślono działalność pozastatutową, która wzbogaca szerzenie kultu maryjnego. Ze strony dyskutantów padły dwie propozycje. Pierwsza z nich dotyczyła zagadnienia łączenia wymiarów mariologicznych (naukowych) z maryjnymi (kultowymi). Druga zaś wskazywała na trudności z otwarciem się na kraje sąsiedzkie z ewentualną pomocą w organizowaniu podobnych struktur Towarzystwa. Ostatecznie, w warstwie merytorycznej, organizacyjnej i ekonomicznej udzielono absolutorium ustępującemu zarządowi. Na przewodniczącego Polskiego Towarzystwa Mariologicznego wybrany został ponownie ks. dr Teofila Siudy.

Część druga zebrania plenarnego poświęcona była dyskusji panelowej na temat: *Z mariologii Jana Pawła II*. Jej przewodniczący, o. prof. dr hab. C. Napiórkowski OFM Conv., który zaproponował zastaw zagadnień godnych szerszego opracowania. Chodzi tu o mariologię w kontekście teologii, chrystologii, pneumatologii, i eklezjologii. Drugim zagadnieniem jest interpretacja mariologii *Vaticanum II*. Autor ten wskazał też na potrzebę zglę-

bienia wezwania papieskiego *Totus tuus*, a w nim na niejasność adresatów (Maryja, Chrystus, Bóg), na jego naturę (niewolnictwo – zawierzenie) i na porównanie z *Totus tuus* Grigniona, Kolbego, Wyszyńskiego. Następnie w zagadnieniu „pośrednictwa” trzeba uwzględnić takie zagadnienia jak: *coredemptrix*, wszechpośredniczka, teologia *fiat*, Kany, *Stabat iuxta crucem* oraz „przez Maryję do Jezusa” i „przez Jezusa do Maryi” Godna zastanowienia jest też w tym kontekście interpretacja maryjności św. Ludwika Grigniona de Montfort, bł. Honorata Koźmińskiego, św. Maksymiliana Kolbego, sługi Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego, a także maryjności ludowej i polskiej.

Ważny jest też teologiczny obraz Boga, Chrystusa i Ducha Świętego w tekstach mariologicznych. Na opracowanie czeka duchowość „Jezu, ufam Tobie”, i program „przez Maryję do Jezusa” W tym też znaczenie objawień św. Faustyny dla maryjności. Kolejnym działem zagadnień, na jakie wskazał o. profesor, jest teologia ikony, teologia sanktuaryjna, pielgrzymkowa i koronacyjna. Teologia fatimska, maryjna interpretacja dziejów Polski oraz mariologia Jasnej Góry. I wreszcie wskazał On na elementy metodologii, a wśród nich na źródła mariologii Jana Pawła II (Biblia, Ojcowie, liturgia, *Vaticanum II*, papież, święci, doświadczenie). Zestaw ten autor kończy pytaniem o mariologiczno-maryjny testament Jana Pawła II.

Drugim z kolei uczestnikiem dyskusji panelowej był o. dr hab. Bogusław Kochaniewicz OP. Zastanawiał się on nad zasadnością pojęcia „współodkupicielka” i tym samym przywoływał on zwolenników i przeciwników nowego w tym zakresie dogmatu. Ks. dr Kazimierz Pek MIC podjął zagadnienie *Totus tuus* będące symbolem papieskiego zawierzenia. Pytał o jego źródła i adresatów. Ks. dr Teofil Siudy swoje rozważania zamknął w kwestii „Miłosierdzie Boga, miłosierdzie Maryi”. O pierwszej z nich Jan Paweł II mówił w Łagiewnikach, a o drugiej w Kalwarii Zebrzydowskiej. Na zakończenie w szerokiej dyskusji uczestnicy zebrania podkreślali brak dostępu do pełnego nauczania Jana Pawła II, w tym mariologicznego. Stąd też powstał pomysł zwrócenia się do Instytutu Pamięci Narodowej z prośbą o udostępnienie do celów naukowych materiałów homiletycznych Karola Wojtyły. Inni dyskutanci wskazywali na konieczność uwzględnienia kontekstu historycznego. Albowiem trzeba mieć świadomość, że stajemy przed bogactwem mariologii Jana Pawła II, która jest trudna. W bogactwie jej interpretacji może dojść do jej nadinterpretacji.

Na zakończenie zjazdu o. C. Napiórkowski stwierdził, że jesteśmy zobligowani przez historię do eksportu na Zachód naszego namysłu nad mariologią Jana Pawła II. Dlatego należy przystąpić do wytypowania już istniejących tekstów oraz tych z przyszłych sympozjów w celu wydania ich drukiem w języku angielskim, włoskim i niemieckim.

ks. Andrzej Szafulski